

Konspekt zajęć „Terapia poprzez zabawę” z dnia 14.09.2011r.

Temat zajęć: Co to znaczy być odpowiedzialnym?

Cele operacyjne: uczeń

- uświadamia sobie istnienie zależności pomiędzy przyczyną a skutkiem,
- uczeń rozwiązuje problem zarysowany w opowiadaniu „A potem....” oraz dokańcza opowiadanie,
- wyjaśnienia co to znaczy być odpowiedzialnym.

Metoda: burza mózgów, rozmowa kierowana, dyskusja.

Przebieg zajęć

1. Przywitanie się z uczniami.
2. Omówienie tematu dzisiejszych zajęć.
3. Przedstawienie uczniom treści opowiadania. Opowiadanie czyta nauczyciel. Uczniowie uważnie słuchają opowiadania. (załącznik nr 1).
4. Rozmowa kierowana nt. treści wysłuchanego przez uczniów opowiadania. Uczniowie odpowiadają na pytania nauczyciela.
 - Co było przyczyną, że Michał nie miał książki, zeszytu i pióra na swoim miejscu?
 - Czy sprawiedliwe było oskarżenie, że to ktoś zabrał mu rzeczy?
5. Zadanie dla uczniów- Dokończ opowiadanie- Co było potem w szkole?
6. Pytanie skierowane do uczniów: Co poradziłbyś Michałowi, aby nie musiał na przyszłość wszystkiego szukać, denerwować się i płakać?

Uczniowie powinni odpowiedzieć, że należy być bardziej ODPOWIEDZIALNYM.

7. Wyjaśnij własnymi słowami:
 - Co to znaczy być odpowiedzialnym?
 - Czy możesz stawać się odpowiedzialnym za to, co robisz?
 - Czy można wcześniej obmyśleć, jakie będą skutki tego, co się chce zrobić, co będzie potem?
 - Czy do tego potrzebna jest wyobraźnia?
8. Zadania dla uczniów. Co zrobi odpowiedzialne dziecko, gdy:
 - A/ skończy się bawić zabawkami?
 - B/ wypije ze szklanki kompot?
 - C/ skończy odrabiać lekcje?
 - D/ obieca, że przyniesie coś na lekcje?

Uczniowie udzielają właściwych odpowiedzi.

9. Ciąg dalszy rozmowy:
 - Dlaczego dziecko nie ponosi za siebie pełnej odpowiedzialności?
 - Kto, przede wszystkim, ponosi odpowiedzialność za dziecko?
 - Czy uznasz za mądrego kogoś, kto potrafi przewidzieć skutki swego postępowania?
10. Podsumowanie i wnioski z zajęć.
11. Podziękowanie za udział w zajęciach.

mgr Monika Sufleta- Galczak

Załącznik nr 1

Opowiadanie: „A potem....”

Po lekcjach Michał grał w piłkę z kolegami, a potem przyszedł do domu i zjadł obiad. Pobawił się trochę zabawkami i postanowił odrobić lekcje. Przypomnił sobie, że jeszcze nie oglądał telewizji. Zabrał pióro oraz książkę i zeszyt do matematyki i usiadł przed telewizorem.

Potem zadzwonił telefon. Michał po rozmowie zagapił się i położył pióro przy aparacie. Wrócił znów do telewizji. Później zaczęły mu się kleić oczy i położył się spać. Mimo późnej pory przyszła też obejrzeć program telewizyjny jego siostra. Bezwiednie położyła swój blok rysunkowy na książce i zeszycie Michała. Zrobiło się gorąco, więc zdjęła sweter i położyła na bloku.

Rano Michał wstał, umył się, zjadł śniadanie i zaczął pakować książki do tornistra.

- a gdzie książka i zeszyt do matematyki?! Gdzie moje pióro?! – wrzeszczał. Kto mi to wszystko zabrał? Nie znalazł. Rozplakał się i ...spóźnił się do szkoły.